

พระราชบัญญัติ
กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายอนตรบนทางหลวงและสะพาน
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้นายอนตรบนทางหลวงและ
สะพาน เพื่อบูรณะทางหลวงและสะพาน และชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและ
สะพาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายอนตรบนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓^๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงในส่วนที่
เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น เพื่อกำหนด

- (๑) ทางสายใด ตอนใด หรือสะพานใด ที่ต้องเสียหรือยกเลิกค่าธรรมเนียม
 - (๒) ประเภทของนายอนตรบนที่ ต้องเสีย หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม
 - (๓)^๓ อัตราค่าธรรมเนียมการใช้นายอนตรบนทางหลวงและสะพาน
 - (๔) ระเบียบและวิธีการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑/ตอนที่ ๑๔/หน้า ๒๕๗/๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

^๒ มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายอนตรบนทาง
หลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

^๓ มาตรา ๓ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายอนตรบนทาง
หลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔^๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ คือ

(๑) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) สั่งให้หยุดและตรวจสอบยานยนต์ที่ผ่านหรือจะผ่านทางหลวงและสะพาน เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

(๓) ออกคำสั่งให้บุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บุคคลใดใช้ยานยนต์บนทางหลวงหรือสะพานที่กำหนดให้เก็บค่าธรรมเนียมตามความในมาตรา ๓ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖^๕ เงินค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพานที่เก็บได้ และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะนำไปใช้ได้เฉพาะกับทางหลวงและสะพานที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวงและสะพาน

(๒) การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ทางหลวงและสะพาน

(๓) งานส่วนที่เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม

(๔) การชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพาน

มาตรา ๗ บุคคลใดใช้ยานยนต์บนทางหลวงหรือสะพานโดยเจตนาหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา ๔ (๒) มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา ๔ (๓) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๙ เมื่อผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้นำเงินค่าปรับตามมาตรา ๗ หรือค่าปรับตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้เปรียบเทียบตามมาตรา ๘ มาชำระแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

^๔ มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

^๕ มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การคมนาคมเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญส่วนหนึ่งของประเทศ อันเป็นผลให้กิจการส่วนอื่น ๆ ทุกสาขาเจริญตามส่วนสัมพันธ์กับความก้าวหน้าของการคมนาคม ทางหลวงและสะพานเป็นส่วนสัมพันธ์แขนงหนึ่งของการคมนาคม จึงจำต้องก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพานให้เพิ่มมากขึ้นในสภาพที่ดี แต่งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอจึงต้องกู้เงินมาใช้เพื่อการนี้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเก็บค่าธรรมเนียมผ่านทางหลวงและสะพานเพื่อนำมาชดใช้เงินกู้และบูรณะทางหลวงและสะพานดังกล่าว

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖^๗

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยทางหลวง ได้มอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาลเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับทางหลวงชนบท ทางหลวงเทศบาล และทางหลวงสุขาภิบาล ตามลำดับ สมควรให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงและสะพานดังกล่าวได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้แล้ว

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔^๘

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงที่ให้เรียกเก็บในการใช้นายยนต์บนทางหลวงและสะพาน ท้ายพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ.๒๕๓๗

มาตรา ๖ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงและสะพานตามมาตรา ๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับเป็นค่าธรรมเนียมต่อไปจนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงดังกล่าว

^๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๐/ตอนที่ ๕๘/ฉบับพิเศษ หน้า ๔/๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๖

^๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๒๔๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๙/๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๔

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการมีบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงที่ให้เรียกเก็บในการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพานท้ายพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๙๗ ทำให้ไม่สะดวกในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ สมควรยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงดังกล่าว เพื่อให้การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงนั้น นอกจากนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สามารถนำเงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพานและในงานส่วนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘^๔

มาตรา ๒ มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้กำหนดขอบเขตการนำเงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพาน และในงานส่วนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเท่านั้น แต่ขณะนี้สภาการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศและปัญหาการจราจรได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จำเป็นต้องขยายขีดความสามารถในการให้บริการเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเจริญที่เปลี่ยนแปลง จึงสมควรขยายขอบเขตการใช้เงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดให้สามารถนำไปใช้ในการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวงและสะพานที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ทางหลวงและสะพานและงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม รวมทั้งการชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มัตติญา/ปรับปรุง

๙ มกราคม ๒๕๕๖

สุพิชชา/ตรวจ

๒๒ มกราคม ๒๕๕๖

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒/ตอนที่ ๖๑ ก/หน้า ๒๗/๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติ

กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนตร์บนทางหลวงและสะพาน

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนตร์บนทางหลวงและสะพาน เพื่อบูรณะทางหลวงและ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

สะพาน และชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและบูรณะทางหลวง
และสะพาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน
พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ
กำหนด

(๑) ทางสายใด ตอนใด หรือสะพานใด ที่ต้องเสีย
หรือยกเลิกค่าธรรมเนียม

(๒) ประเภทของยานขนตรที่ต้งเสีย หรือยกเว้นค่า
ธรรมเนียม

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

(๓) อัตราค่าธรรมเนียมซึ่งไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

(๔) ระบบและวิธีการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคแรกเป็นเจ้าพนักงานตามความหมายของกฎหมายลักษณะอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ คือ

(๑) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวง และสะพานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) สั่งให้หยุด และตรวจสอบยานยนต์ที่ผ่าน หรือจะผ่านทางหลวงและสะพาน เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

(๓) ออกคำสั่งให้บุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ บุคคลใดใช้ยานยนต์รับจ้างทางหลวงหรือสะพานที่กำหนดให้เก็บค่าธรรมเนียมตามความในมาตรา ๓ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ เงินค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับจ้างทางหลวงหรือสะพานที่เก็บได้ และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะนำไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพาน และชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพาน

มาตรา ๗ บุคคลใดใช้ยานยนต์รับจ้างทางหลวงหรือสะพานโดยเจตนาหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา ๔ (๒) มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา ๔ (๓) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

มาตรา ๕ เมื่อผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ได้นำเงินค่าปรับตามมาตรา ๗ หรือค่าปรับตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้เปรียบเทียบตามมาตรา ๘ มาชำระแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ใดคนหนึ่งเป็นอันเลิกกัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การคมนาคมเป็นดังจำเป็นและสำคัญส่วนหนึ่งของประเทศ อันเป็นผลให้กิจการส่วนอื่น ๆ ทุกสาขาเจริญตามส่วนสัมพันธ์กับความก้าวหน้าของการคมนาคม ทางหลวงและสะพานเป็นส่วนสัมพันธ์แห่งหนึ่งของการคมนาคม จึงจำต้องก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพานให้เพิ่มมากขึ้นในสภาพที่ติด แต่งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ จึงต้องกู้เงินมาใช้เพื่อการนี้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเก็บค่าธรรมเนียมผ่านทางหลวงและสะพาน เพื่อนำมาชดเชยเงินกู้และบูรณะทางหลวงและสะพานดังกล่าว

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูง
 ที่ให้เรียกเก็บในการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน

ประเภทยานยนต์ ที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียมการใช้ ยานยนต์บนทางหลวง ต่อหนึ่งครั้ง	อัตราค่าธรรมเนียมการใช้ ยานยนต์บนสะพาน ต่อหนึ่งครั้ง
๑. รถจักรยานยนต์	๑.๕๐ บาท	๐.๕๐ บาท
๒. รถยนต์นั่ง	๓.๐๐ บาท	๑.๐๐ บาท
๓. รถยนต์บรรทุก (๒ เพลา)	๑๕.๐๐ บาท	๕.๐๐ บาท
๔. รถยนต์บรรทุกทุกคันโดยสาร	๑๕.๐๐ บาท	๕.๐๐ บาท
๕. รถแทรกเตอร์	๑๕.๐๐ บาท	๕.๐๐ บาท
๖. รถพ่วงที่พ่วงกับรถยนต์นั่ง	๓.๐๐ บาท	๑.๐๐ บาท
๗. รถพ่วงที่พ่วงกับรถอื่น	๑๕.๐๐ บาท	๕.๐๐ บาท
๘. ยานยนต์ประเภทอื่น ๆ	(ต่อ ๑ เพลา) ๑๕.๐๐ บาท	(ต่อ ๑ เพลา) ๕.๐๐ บาท
๙. รถยนต์บรรทุก ๓ เพลาขึ้นไป	๒๕.๐๐ บาท	๑๐.๐๐ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๔
เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๖

พระราชบัญญัติ

กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นานยนต์รับทางหลวง
และสะพาน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นานยนต์รับทางหลวงและสะพาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น เพื่อกำหนด

(๑) ทางสายใด ตอนใด หรือสะพานใด ที่ต้องเสียหรือยกเลิกค่าธรรมเนียม

(๒) ประเภทของนายขนตรัฐที่ต้องเสีย หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๖

(๓) อัตรากำลังธรรมเนียมซึ่งไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๔) ระเบียบและวิธีการอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ คือ

(๑) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวง และสะพานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) สั่งให้หยุดและตรวจสอบยานขนตรรับนที่ผ่านหรือจะผ่านทางหลวงและสะพาน เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

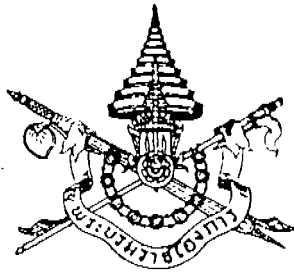
(๓) ออกคำสั่งให้บุคคลใดๆ มาชี้แจงหรือแสดงหลักฐาน
เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติ
นี้ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ.
๒๕๑๕ เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยทางหลวง ได้มอบให้องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาลเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับทางหลวง
ชนบท ทางหลวงเทศบาล และทางหลวงสุขาภิบาล ตามลำดับ สมควร
ให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนตร์บน
ทางหลวงและสะพานดังกล่าวได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ
นี้แล้ว

พระราชบัญญัติ

กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนตร์
บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดค่า
ธรรมเนียมการใช้ยานยนตร์บนทางหลวงและสะพาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยค้ำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดค่า
ธรรมเนียมการใช้นายขนตรับทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับทางหลวงและสะพาน
พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียม
การใช้นายขนตรับทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) อัตราค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับทาง
หลวงและสะพาน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนด
ค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๕๗ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ เงินค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับทางหลวงหรือ
สะพานที่เก็บได้และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดตามความใน
พระราชบัญญัตินี้ จะนำไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพาน
และในงานส่วนที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับ
ทางหลวงหรือสะพาน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงที่ให้เรียกเก็บในการใช้ยานยนต์รับทางหลวงและสะพาน ท้ายพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๕๗

มาตรา ๖ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับทางหลวงและสะพานตามมาตรา ๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับเป็นค่าธรรมเนียมต่อไปจนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงดังกล่าว

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการมี
บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงที่ทำให้เรียกเก็บในการใช้ยานยนตร์บนทางหลวงและ
สะพานทำยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนตร์บนทางหลวง
และสะพาน พ.ศ. ๒๔๕๗ ทำให้ไม่สะดวกในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม
กับภาวะเศรษฐกิจ สมควรยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงดังกล่าว เพื่อให้
การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชี
อัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงนั้น นอกจากนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้
สามารถนำเงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิด
ไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพานและในงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์
บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์
บนทางหลวงและสะพาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์
บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับบนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับบนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ เงินค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับบนทางหลวงและสะพานที่เก็บได้ และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะนำไปใช้ได้เฉพาะกับทางหลวงและสะพานที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ในการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวงและสะพาน
- (๒) การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ทางหลวงและสะพาน
- (๓) งานส่วนที่เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม
- (๔) การชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพาน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้กำหนดขอบเขตการนำเงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพาน และในงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเท่านั้น แต่ขณะนี้สภาวะการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศและปัญหาการจราจรได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จำเป็นต้องขยายขีดความสามารถในการให้บริการเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเจริญที่เปลี่ยนแปลง จึงสมควรขยายขอบเขตการใช้เงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความคิดให้สามารถนำไปใช้ในการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวงและสะพานที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ทางหลวงและสะพาน และงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม รวมทั้งการชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้